מאוצרות

לקוטי שיחות

BEREISHIS בראשית

SELECTIONS FROM

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

BEREISHIS | בראשית

LIKKUTEI SICHOS, VOLUME 15, P. 13FF.

Adapted from a *sichah* delivered on *Simchas Torah, 5732* [1971]

Introduction

Any parent who has deliberated over the choice of a name for his or her child appreciates how significant names are. As the Maggid of Mezritch explains,[1] "People's names are not given coincidentally or as a result of the parents' desire to call the child by that name." Instead, "The Holy One, blessed be He, imparts wisdom and knowledge in the parents' hearts so that they give their child a name that reflects the source of his soul."

As the *Midrash* emphasizes,[2] the ability to give a name is a unique potential vested in mankind, a sign that man's wisdom surpasses that of the angels. However, as the Rebbe highlights in the *sichah* below, more than merely reflecting man's intellectual and spiritual capacities, this potential mandates a mission. By naming each one of the created beings, Adam enabled the spiritual source of that entity to be manifest within its physical being. As the Creation existed in its inherent state, there was no revealed connection between a created being in this physical world and its source Above. When G-d asked Adam to name the created beings, He entrusted him – and his descendants – with the mission of establishing such a connection and making it possible for all existence to reflect and express its inner G-dly nature and its spiritual source in G-d's light.

Nevertheless, the G-dly light that serves as the source for the existence of the created beings has undergone a process of self-contraction to adapt to the limits and structures of the natural order. Accordingly, merely connecting existence to that level of G-dly light does not represent the totality of man's purpose.

The world was created to be a dwelling for G-d, a place where His Essence is revealed, bonding material existence with Him as He transcends all definition. This reflects a far superior and encompassing bond with G-dliness than that with which Adam was charged. The mission to transform the world into such a dwelling was given to man at Sinai and is fulfilled through the Jews' study of the Torah and fulfillment of the *mitzvos*.

However, the mission given at Sinai augments but does not entirely eclipse or nullify Adam's mission. Implicit in the concept of a dwelling in the lower realms is that the created beings feel part of that dwelling as an expression of their own inner nature. Since the Torah is transcendent in nature, fundamentally above the world, were the world's connection to G-dliness to be established only through the Torah, that bond would not encompass the created beings as they exist within their own context. Therefore, the mission entrusted to Adam in Eden is still relevant to his descendants in the present age, for it enables the connection between G-d and the world to be internalized.

---

1. *Or Torah,* p. 4d.

2. *Bereishis Rabbah* 17:4.

Giving a Name, Defining a Purpose

Surpassing the Angels

The *Midrash* relates:[1]

When the Holy One, blessed be He, approached the creation of man, He consulted the ministering angels.... They asked Him, "This man: What is his nature?"

He replied, "His wisdom surpasses yours." To demonstrate this, G-d **brought** various types of **animals before** the angels... **and asked them, "What are their names?"** The angels **did not know** what to reply. G-d then **presented** the animals **to Adam and asked him, "What are their names?"** Pointing to each one, he **answered, "This is an ox; this is a donkey...."**

How does Adam's ability to name all of the animals demonstrate his wisdom? *Shelah*[2] explains that the name of every entity in the Holy Tongue **alludes to its** spiritual **source. Adam grasped the** spiritual **source of every created being and named it accordingly. This was a reflection of his wisdom, to quote *Shelah*: "By knowing** the created beings on this **lowly plane, he** was able to **know the mystical secret of the supernal chariots."[3] The Maggid** of Mezritch, **in his *Or Torah*,[4] elaborates,** explaining similar concepts in his **interpretation of the verse,[5] "Whatever Adam would call every living being, that was its name."**

א. עֶס שְׁטֵייט אִין מִדְרָשׁ[א]: "בְּשָׁעָה שֶׁבָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִבְרֹאת אֶת הָאָדָם נִמְלַךְ בְּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת כו' אָמְרוּ לוֹ אָדָם זֶה מַה טִּיבוֹ אָמַר לָהֶם חָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִשֶּׁלָּכֶם. הֵבִיא לִפְנֵיהֶם אֶת הַבְּהֵמָה וכו' אָמַר לָהֶם זֶה מַה שְּׁמוֹ וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִין הֶעֱבִירָן לִפְנֵי אָדָם אָמַר לוֹ זֶה מַה שְּׁמוֹ אָמַר זֶה שׁוֹר זֶה חֲמוֹר וכו'".

אִין וָואס בַּאשְׁטֵייט דִי חָכְמָה פוּן אָנְרוּפְן יֶעדֶע בְּהֵמָה וכו' מִיט אַ נָאמֶען - אִיז מְבֹאָר דֶער שַׁלָ"ה[ב]: אִין דֶעם נָאמֶען פוּן אַ זַאךְ אִיז מְרוּמָּז אִיר שׁוֹרֶשׁ; אוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט מַשִּׂיג גֶעוֶוען דֶעם מָקוֹר וְשׁוֹרֶשׁ פוּן יֶעדֶער בַּאשֶׁעפֶענִישׁ, אוּן לוֹיט אִיר שׁוֹרֶשׁ הָאט עֶר גֶעגֶעבְּן אַ נָאמֶען. אוּן דָאס אִיז גֶעוֶוען זַיְין חָכְמָה, וָואס (בִּלְשׁוֹן הַשַּׁלָ"ה) "בִּידִיעַת הַתַּחְתּוֹנִים יָדַע סוֹד הַמֶּרְכָּבוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת" (אוּן וִוי דֶער מַגִּיד אִיז מַאֲרִיךְ בְּעִנְיַן הַשֵּׁם אִין אוֹר תּוֹרָה[ג] אוֹיפְן פָּסוּק[ד] "וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ").

---

1. ***Bereishis Rabbah*** **17:4.**

2. **See *Shelah's* introduction to** the section entitled ***Beis HaMikdash*** **(p. 14a). See also** the commentaries of ***Ramban*** **and Rabbeinu Bachya on *Bereishis* 2:19; *Likkutei Torah, Vayikra*, p. 41c, *Bamidbar*, pp. 26b, 27a; *Or HaTorah, Bereishis*, Vol. 1, p. 542a; *Sefer HaMaamarim Kuntreisim*, Vol. 2, p. 430a, b; *et al.***

3. The prophets (*Yechezkel*, ch. 1, *Zechariah*, ch. 6) and the Sages (*Berachos* 21b, *Chagigah* 13a–14b, *et al.*) use the term "chariot" in reference to the camps of angels in the spiritual realms that carry the Divine throne.

4. ***Or Torah*****, p. 4b ff.**

5. ***Bereishis*** **2:19.**

Two points **require explanation:**

a) The ability to comprehend the spiritual **source of every entity** in this physical world **seemingly does not stem from an abundance of wisdom, for knowing "the mystical secret of the supernal chariots" does not depend on the abundance of one's wisdom, but rather on the refinement of one's powers of comprehension.**[6] **The more refined a person's abilities and the closer they are to the spiritual, the higher** the levels in the spiritual realms **the person can grasp.**

b) How is it possible to assert that the angels did not know the names of the entities in this material world? **According to the above explanation – that the knowledge** of the animal's names **depended on the knowledge of "the mystical secret of the supernal chariots," (i.e., the spiritual source of the created beings)** – the angels should have possessed this knowledge, because **the supernal chariots themselves comprise angels.** These angels **are the** spiritual **source of the animals in the physical world.** (It is **for this reason** that the prophets **describe** the angels **as animals.**[7]) **How** then **could it be that** the angels **did not know the names** of the animals in this world?

One would be hard-pressed to pose the argument that since the angels are spiritual beings whose place is in the higher supernal worlds, they were not aware of what goes on in this earth and therefore did not know how to name the created beings in the material world.[8] **Were that to have been true, their inability to name** the created beings **would have been considered**

דַארְף מֶען פַארְשְׁטֵיין:

א) מַשִּׂיג זַיְין דֶעם מָקוֹר אוּן שׁוֹרֶשׁ פוּן יֶעדֶער זַאךְ, אִיז לִכְאוֹרָה נִיט פוּן רִיבּוּי הַחָכְמָה. דִי יְדִיעָה אִינֶעם "סוֹד הַמֶּרְכָּבוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת" אִיז נִיט אָפְּהֶענְגִיק פוּן גוֹדֶל וְרִיבּוּי הַחָכְמָה, נָאר פוּן דֶער הִזְדַּכְּכוּת פוּן כֹּחוֹת הַהַשָּׂגָה[ד*] - וָואס מֶער זֵיי זַיְינֶען אוֹיסְגֶעאֵיידְלְט אוּן נֶענְטֶער צוּ רוּחְנִיּוּת, אַלְץ הֶעכֶער דֶערְגְרֵייכְט דִי הַשָּׂגָה.

ב) ווִי אִיז שַׁיָּיךְ צוּ זָאגְן אַז דִי מַלְאָכִים הָאבְּן נִיט גֶעווּאוּסְט "מַה שְּׁמוֹ כו'" - וָואס לוֹיטְן בִּיאוּר הַנַּ"ל אִיז דִי יְדִיעָה אָפְּהֶענְגִיק פוּן דֶער יְדִיעָה פוּן "סוֹד הַמֶּרְכָּבוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת" (מְקוֹר וְשׁוֹרֶשׁ הַנִּבְרָאִים) - דִי מֶרְכָּבוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת זַיְינֶען דָאךְ מַלְאָכִים. דֶער שׁוֹרֶשׁ וּמָקוֹר פוּן דִי חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת דִּלְמַטָּה - זַיְינֶען מַלְאָכִים (וָואס ווֶערְן דֶערְפַאר "נִקְרָאִים כו' בְּשֵׁם חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת כו'"[ה]) - הַיְינְט ווִי קֶען זַיְין אַז זֵיי הָאבְּן נִיט גֶעווּאוּסְט "מַה שְּׁמוֹ כו'"?

אוּן ס'אִיז אַ דוֹחַק גָּדוֹל צוּ זָאגְן, אַז ווִיבַּאלְד זֵיי זַיְינֶען רוּחְנִיִּים אוּן גֶעפִינֶען זִיךְ אִין עוֹלָמוֹת רוּחְנִיִּים, הָאבְּן זֵיי נִיט גֶעווּאוּסְט וָואס עֶס טוּט זִיךְ אִין עוֹלָם הַזֶּה הַגַּשְׁמִי, אוּן דֶערִיבֶּער הָאבְּן זֵיי נִיט גֶעווּאוּסְט ווִי אָנְצוּרוּפְן דִי נִבְרָאִים שֶׁלְּמַטָּה מִיט זֵייעֶרֶע נֶעמֶען[ו] - ווַיְיל לְפִי זֶה

---

6. In particular, this is true based on the explanation given in several sources that through understanding and comprehending a concept, the knower, the knowledge, and the known concept are unified and united (*Moreh Nevuchim,* Vol. 1, ch. 68; *Tanya,* ch. 5; *et al.*).

7. See *Tanya,* the beginning of ch. 39.

8. See the commentary of *MaHaRZav* (R. Zaev Wolf Einhorn) on *Bereishis Rabbah, loc. cit.,* which offers such an explanation.

a virtue, highlighting **their refinement and lofty spiritual level; it certainly would not have been considered a deficiency** (leading G-d to regard Adam's **wisdom as superior to theirs).**

נֶעמְט זִיךְ זֵייעֶר נִיט ווִיסְן נִיט מִצַּד אַ פְּחִיתוּת אִין זֵייעֶר מַעֲלָה ("חָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִשֶּׁלָּכֶם"), נָאר אַדְּרַבָּה, מִצַּד דֶעם עִילוּי פוּן זֵייעֶר אֵיידְלְקַיְיט אוּן רוּחְנִיוּת.

Tilling the Garden

The above can be resolved by prefacing the following explanation: **Adam named the animals before the sin of the Tree of Knowledge, while he was in the Garden of Eden. At that time,** Adam **and all existence were in a state of perfection.** G-d **had placed** Adam **in the Garden of Eden for a purpose: "to cultivate it and guard it."[9] Accordingly, we can appreciate that everything Adam did at that time – particularly, every act that the Torah relates – was directed toward that purpose.**

Furthermore, cultivating and tending a garden improves it. Similarly, Adam's cultivating and guarding the Garden of Eden infused it with a loftier level of holiness than that which it possessed previously.[10]

Explanation is called for: What is the Divine **service involved in naming the created beings?** What did it accomplish, and in what way did it enhance the Garden of Eden? **According to the previous explanation, Adam did not bring about anything new by naming the created beings since they had received their life-force from their root and source even before he named them. Adam only *related* the correct name of every created being, in accordance with its source.**

ב. ווֶעט מֶען דָאס פַארְשְׁטֵיין בְּהַקְדִּים:

קְרִיאַת הַשֵּׁמוֹת דוּרְךְ אָדָם הָרִאשׁוֹן אִיז פָארְגֶעקוּמֶען פַאר דֶעם חֵטְא עֵץ הַדַּעַת, ווֶען עֶר אִיז נָאךְ גֶעוֶוען אִין גַן עֵדֶן וּבִשְׁלֵימוּתוֹ - ווָאס דֶער זַיְין דָארְטְן (וַיַּנִּיחֵהוּ בְגַן עֵדֶן) אִיז גֶעוֶוען "לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ"[ז], אִיז דֶערְפוּן פַארְשְׁטַאנְדִיק, אַז יֶעדֶער פְּרַט פוּן זַיְינֶע מַעֲשִׂים דֶעמָאלְט, וּבִפְרַט דִי ווָאס וֶוערְן דֶערְצֵיילְט אִין תּוֹרָה, אִיז גֶעוֶוען אַ חֵלֶק פוּן "לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ". נָאכְמֶער: אַזוֹי ווִי עֲבוֹדַת גַן וּשְׁמִירָתוֹ "טוּט" אוֹיף אִין דֶעם גַן - אַזוֹי הָאט דֶער "לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ" פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן אִין גַן עֵדֶן אוֹיפְגֶעטָאן אַן עִילוּי וּקְדוּשָּׁה אִין גַן עֵדֶן (הֶעכֶער ווִי דֶער עִילוּי פוּן גַן עֵדֶן מִצַּד עַצְמוֹ[ח]).

וְלִכְאוֹרָה: אִין ווָאס בַּאשְׁטֵייט דִי "עֲבוֹדָה" אִין דֶעם אָנְרוּפְן דִי נִבְרָאִים מִיט זֵייעֶרֶע נֶעמֶען? - וְאַדְּרַבָּה: לוֹיטְן בִּיאוּר הַנַּ"ל דַארְף לִכְאוֹרָה אוֹיסְקוּמֶען, אַז אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט נִיט מְחַדֵּשׁ גֶעוֶוען דִי שְׁמוֹת הַנִּבְרָאִים - ווַיְיל דִי נִבְרָאִים הָאבְן דָאךְ מְקַבֵּל גֶעוֶוען זֵייעֶר חַיּוּת (פוּן זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ וּמָקוֹר) נָאךְ אֵיידֶער אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט זֵיי אָנְגֶערוּפְן מִיט זֵייעֶרֶע נֶעמֶען; עֶר הָאט נָאר מוֹדִיעַ גֶעוֶוען דֶעם רִיכְטִיקְן נָאמֶען פוּן יֶעדְן נִבְרָא (בְּהֶתְאֵם צוּ זַיְין שׁוֹרֶשׁ).

---

9. *Bereishis* 2:15.

10. *Likkutei Torah, Shir HaShirim*, p. 48d, *et al.*

Thus, it is necessary to say that:

a) grasping the root and source of the created beings' vitality **is not sufficient to name them appropriately; and**

b) only Adam could give the created beings their appropriate names because his wisdom surpassed that of the angels.

מוז מען זאָגן: א) אַז די הַשָּׂגָה אין שׁוֹרֶשׁ וּמְקוֹר הַנִּבְרָאִים איז נאָך ניט גענוג אַז מ'זאָל דורכדעם זיי קענען אָנרופן מיט די צוגעפּאַסטע נעמען; ב) דאָס האָט געקענט אויפטאָן דַוְקָא אָדָם הָרִאשׁוֹן און דערפאַר ווייל ״חָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִשֶּׁלָּכֶם״.

Linking Heaven and Earth

To explain the above in further detail:[11] **Every created being in this physical world has a source in the spiritual realms, as our Sages state,[12] "Every** single **blade of grass** in this world**… has a spiritual source**[13] that compels it to grow." **By way of illustration, the source of an ox in this earthly world is** the angel with **the face of an ox in the Divine chariot.[14] Nevertheless,** although **the created being** derives from that spiritual source, a physical animal **cannot at all be compared to its spiritual source.** The hierarchy of spiritual realms entails *hishtalshelus*, **a process of gradual chainlike descent from one level to another.** However, **no matter how many chainlike descents take place, a physical entity will not come into being from a spiritual source, for, as is well known,[15] bringing a material** entity **into being from its spiritual** source **can only be accomplished by G-d, through His omnipotence. Only G-d, Whose power is infinite, can make possible the radical transition** necessary **for physical entities to come into being from their source in the supernal spiritual realms.**

ג. דער בּיאור אין דעם[ט]:

הֲגַם אַז יעדער נִבְרָא לְמַטָּה האָט אַ מָקוֹר וְשׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה, וּכְמַאֲמַר רַזַ״ל[י] ״אֵין לְךָ כָּל עֵשֶׂב וכו' שֶׁאֵין לוֹ מַזָּל וכו'״ - וּלְדוּגְמָא: דער שׁוֹרֶשׁ פון אַ שׁוֹר לְמַטָּה איז פון ״פְּנֵי שׁוֹר״ שֶׁבַּמֶּרְכָּבָה - פונדעסטוועגן, האָט דער נִבְרָא קיין עֵרֶךְ ניט צו זיין שׁוֹרֶשׁ. וואָרום דורך הִשְׁתַּלְשְׁלוּת מִמַּדְרֵיגָה לְמַדְרֵיגָה, וואָס פאַר אַ רִיבּוּי הִשְׁתַּלְשְׁלוּת ס'זאָל נאָר זיין, קען פון דעם רוּחְנִיוּת'דיקן שׁוֹרֶשׁ ניט נִתְהַוֶּה ווערן אַ דָּבָר גַּשְׁמִי. וּכְיָדוּעַ[יא] אַז די הִתְהַוּוּת הַגַּשְׁמִיּוּת פון רוּחְנִיּוּת איז נאָר בְּכֹחוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וואָס ער איז אַ כֹּל יָכוֹל, דערפאַר קען זיין דער ״דִּילּוּג״ - אַז פון רוּחְנִיּוּת'דיקן שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה זאָלן נִתְהַוֶּה ווערן נִבְרָאִים גַּשְׁמִיִּים.

---

11. With regard to the explanations to follow as well as with regard to the question raised in the previous section, see *Likkutei Torah, Bamidbar, loc. cit., Likkutei Sichos,* Vol. 4, p. 1247.

12. *Bereishis Rabbah* 10:6; *Zohar,* Vol. I, p. 251a; *Moreh Nevuchim,* Vol. 2, ch. 10.

13. The original uses the term *mazal*, which shares the same root as the term *nozel*, which means "flow." Every entity in this world has a *mazal*, spiritual source, through which Divine energy flows to it.

14. See *Yechezkel* 1:10.

15. See *Tanya, Iggeres HaKodesh,* Epistle 20; *Torah Or*, p. 90b; *Or HaTorah*, *Devarim*, Vol. 4, p. 1781ff.; *Derech Mitzvosecha, Mitzvas Achdus HaShem,* sec. 2; *Shoresh Mitzvas HaTefilah,* sec. 25ff.; *et al.*

For this reason – since[16] the physicality of **a created being is incomparable to, and** thus seemingly **unconnected to, its source** – simply **knowing,** for example, **that the source of an ox** on the material plane **is** the angel with the **face of an ox in the Divine chariot is not sufficient to give an ox on the material plane its name.**[17] It appears impossible to **associate one with the other.**

This represented Adam's achievement, as indicated by the verse,[18] **"Adam called** all the animals… **by name."** The Hebrew term for "call," *korei*, also connotes "call forth." Adam **called forth the name – the** spiritual **source – of the created being, and in doing so enabled it to be manifest within the** physical **being that was created from that source.**

אוּן דֶערִיבֶּער אִיז דִי יְדִיעָה אַז דֶער שׁוֹרֶשׁ הַשּׁוֹר אִיז פוּן פְּנֵי שׁוֹר שֶׁבַּמֶּרְכָּבָה, נָאךְ נִיט מַסְפִּיק אַז מְ'זָאל קֶענֶען אָנְרוּפְן[יא]* דֶעם שׁוֹר לְמַטָּה מִיטְ'ן נָאמֶען שׁוֹר, וַוייל דֶער נִבְרָא הָאט נִיט קֵיין (עֶרֶךְ אוּן) חִיבּוּר צוּ זַיין שׁוֹרֶשׁ[יב].

אוּן דָאס אִיז גֶעוֶוען דֶער אוֹיפְטוּ פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן - "וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת"[יג]: עֶר הָאט "קוֹרֵא" אוּן מַמְשִׁיךְ גֶעוֶוען דֶעם (שְׁמוֹ) שׁוֹרֶשׁ הַנִּבְרָא, אַז עֶר זָאל אַרָאפְּקוּמֶען אִין (וּבְתוֹךְ פוּן) דֶעם נִבְרָא וָואס וֶוערְט פוּן אִים בַּאשַׁאפְן.

What Adam Accomplished

This reflects the connection between Adam's **naming** the created beings **and** the mission that G-d gave him when **"He placed him in the Garden of Eden to cultivate it and guard it."**

As the Creation existed in its inherent state – even in the Garden of Eden, which represents the perfect state of the world (particularly, as the Garden of Eden existed before the Sin of the Tree of Knowledge) **– there was no revealed connection between a created being in this** physical **world and its source Above.** True, **the holiness of the Garden of Eden was so overwhelming that it could not tolerate sin. However, that** holiness resulted from the revelation of **a** spiritual **light that was measured according to the limits of this material world.**

ד. דָאס אִיז אוֹיךְ דִי שַׁיְיכוּת צְווִישְׁן דֶעם עִנְיָן פוּן קְרִיאַת שֵׁמוֹת אוּן "וַיַּנִּחֵהוּ בְגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ":

מִצַּד דֶער בְּרִיאָה אַלֵיין, אֲפִילוּ אִין גַּן עֵדֶן וָואס אִיז דֶער חֵלֶק הֲכִי מוּבְחָר אִין וֶועלְט (וּבִפְרַט - ווִי גַן עֵדֶן אִיז גֶעוֶוען לִפְנֵי הַחֵטְא), אִיז נִיטָא קֵיין גָלוּי'דִיקֶער פַארְבּוּנְד צְווִישְׁן אַ נִבְרָא לְמַטָּה מִיט זַיין שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה; מִצַּד דֶעם גוֹדֶל הַקְדוּשָּׁה וָואס אִיז דָא אִין גַּן עֵדֶן, קֶען עֶס טַאקֶע נִיט סוֹבֵל זַיין קֵיין חֵטְא, אָבֶער דָאס אִיז אַן אוֹר וָואס אִיז נָאר לְפִי עֶרֶךְ עוֹלָם הַזֶּה.

16. See *Tzafnas Panei'ach* on *Bereishis* 2:19.

17. See *Likkutei Sichos,* Vol. 39, p. 137, 139ff. (published in *Likkutei Biurim LeTanya,* Vol. 2, p. 139ff.) with regard to the wording of the Alter Rebbe in *Iggeres HaTeshuvah,* ch. 4, "Therefore, the angels are called *E-lokim.*"

18. *Bereishis* 2:20.

The uniqueness of the ability that **Adam** was granted was expressed in his mission **to link**[19] **the created beings as they exist in this world with their supernal source.**[20] **Indeed, he was able to unite these two extremes to the extent that the names of all created beings as they are referred to by all people (even by children and ordinary people) would express the letters** that represent **their spiritual source.**[21]

אוּן אִין דֶעם אִיז בַּאשְׁטַאנֶען דִי מַעֲלָה פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן - עֶר הָאט אוֹיפְגֶעטָאן דֶעם פַארְבּוּנְד[יד] צְווִישְׁן נִבְרָאִים לְמַטָּה מִיט זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה[טו], נָאכְמֶער: עֶר הָאט זֵיי פַארְאֵיינְצִיקְט, בִּיז אַז דֶער נָאמֶען פוּן יֶעדֶער נִבְרָא, מִיט וֶועלְכְן דֶער נִבְרָא וֶוערְט אָנְגֶערוּפְן דוּרְךְ יֶעדְן מֶענְטשְׁן (אֲפִילוּ קְטַנִּים וְעַמֵּי הָאָרֶץ) דָא לְמַטָּה, אִיז לוֹיט דִי אוֹתִיּוֹת פוּן זַיְין שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה[טז].

Beyond the Capacity of an Angel

On this basis, we can understand why Adam possessed the capacity to name the animals **whereas the angels did not. The angels recognized** the spiritual source of each of the animals. They knew, **for example, that the source of an ox is** the angel with the **face of an ox in the Divine chariot.**[22] **Nevertheless,** the angels **did not have the ability to bring about a bond between a created being's** spiritual **source and its existence on this physical plane.**

To refer to a related concept: On the verse,[23] **"The** ***nefilim*** **existed on the earth,"** it is explained that the word *nefilim* has the same three-letter root (נפל) as the word *nofeil*, "fall." The *nefilim* were angels that had fallen from their spiritual rung.[24] **For when an angel comes into this material world, he "falls": he cannot overcome the material**

ה. דֶערְמִיט וֶועט מֶען פַארְשְׁטֵיין פַארְוָואס דַוְקָא אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט גֶעקֶענְט גֶעבְּן דִי שֵׁמוֹת אוּן נִיט דִי מַלְאָכִים:

הֲגַם אַז אוֹיךְ דִי מַלְאָכִים הָאבְּן גֶעווּאוּסְט אַז דֶער שׁוֹרֶשׁ פוּן דֶעם שׁוֹר, לְדוּגְמָא, אִיז פוּן פְּנֵי שׁוֹר שֶׁבְּמֶרְכָּבָה, פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן זַיְינֶען זֵיי נִיט בְּכוֹחַ צוּ אוֹיפְטָאן דֶעם חִיבּוּר פוּן שׁוֹרֶשׁ הַנִּבְרָא מִיטְן נִבְרָא לְמַטָּה. וּכְמוּבָן אוֹיךְ פוּן דֶעם עִנְיָן[יז] פוּן "הַנְּפִילִים הָיוּ בָאָרֶץ"[יח], אַז וֶוען אַ מַלְאָךְ קוּמְט אַרָאפּ אִין עוֹלָם הַזֶּה וֶוערְט עֶר אַ "נוֹפֵל", עֶר קֶען נִיט בַּיְיקוּמֶען דִי יֵשׁוּת וְחוּמְרִיּוּת פוּן דֶער וֶועלְט; וַוייל צוּ זַיְין אִין וֶועלְט אוּן צוּזַאמֶען דֶערְמִיט זַיְין פַארְבּוּנְדְן מִיט אֱלֹקוּת וָואס אִיז

---

19. See ***Likkutei Torah, Bamidbar,*** **pp. 26b, 27a (quoting** ***Taamei HaMitzvos, Parshas Eikev*****) explaining that** Adam's **naming the created beings was intended to refine them and elevate them to their source** in the spiritual realms**.**

20. See ***Likkutei Torah, loc. cit.,*** **p. 26b,** which explains that naming the created beings enabled them to **"reach the** supernal **source and root of the letters."** As explained in *Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah*, ch. 1. G-d created the world through speech and the letters of the Ten Utterances comprise the life-force for all the created beings. In particular, the name of an entity in *Lashon HaKodesh*, the Holy Tongue, conveys the Divine life-force for that given entity.

21. As ***Shelah, loc. cit.,*** **states: "Through the knowledge of** the created beings of **the lower realms,** Adam **knew the mystic secret of the supernal chariot."**

22. See *Yechezkel* 1:10.

23. ***Bereishis*** **6:4.**

24. ***Zohar,*** **Vol. I, pp. 37a, 58a,** ***et al.*** **See** ***Torah Or,*** **p. 4d;** ***Toras Chayim, Bereishis,*** **p. 25c.**

orientation of this world. An angel does not have the capacity to live *in* the world and simultaneously **be connected with G-dliness, which *transcends* the world.**[25]

That capacity is granted specifically to **man.**[26] ***Adam,*** Hebrew for **"man", relates to the phrase**[27] ***Adameh leElyon,* "I resemble the One Above;" i.e.,** man **resembles G-d, Who is** absolutely **without limits.** Man **is made up of** spiritual and material elements, i.e., from both **"the higher realms and the lower realms."**[28] He **thus has the capacity to unite the higher realms with the lower realms,** enabling **a created being of this material plane to unite with the higher realms, his source Above.**

This is the intent of the wording in which the *Midrash* couches **G-d's reply to the angels, "His wisdom surpasses yours."** Adam is described as "wise." Our Sages define that term, saying,[29] **"Who is a wise man? One who sees what will be," which the Alter Rebbe interpreted**[30] **to mean "One who sees how every entity comes into being… through G-d's speech." A wise man sees how** every entity in this physical world **comes into existence from its** supernal **source** in **G-d's speech.**

Herein lies the difference between man and the angels. **The wisdom of the angels enables them to see G-d's power as it is enclothed in the created beings. However, it is beyond their capacity to see the source** for the power in he manner **exists in the higher realms as manifest within the created beings.**[31] **Adam, in contrast,**

הֶעכֶער פוּן וֶועלְט - דִי יְכוֹלֶת הָאט נִיט אַ מַלְאָךְ.

דַוְקָא אַן אָדָם[יט], וָואס אִיז (אָדָם פוּן לָשׁוֹן) אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן[כ] - עֶר אִיז דוֹמֶה, כִּבְיָכוֹל, צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטְן וָואס אִיז נִיט מוּגְבָּל חַס וְשָׁלוֹם, אוּן אִיז כָּלוּל "מִן[כא] הָעֶלְיוֹנִים וּמִן הַתַּחְתּוֹנִים"[כב] - קֶען עֶר מְחַבֵּר זַיְין "עֶלְיוֹן" וְ"תַחְתּוֹן", אַז דֶער "תַּחְתּוֹן" וְנִבְרָא שֶׁלְּמַטָּה זָאל זַיְין מְיוּחָד מִיטְן "עֶלְיוֹן" וְשָׁרְשׁוֹ לְמַעְלָה.

אוּן דָאס אִיז אוֹיךְ וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט גֶעזָאגְט דִי מַלְאָכִים, אַז "חָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִשֶּׁלָּכֶם": עֶר אִיז דֶער "(אֵיזֶהוּ) חָכָם הָרוֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד"[כג], וִוי דֶער אַלְטֶער רֶבִּי[כד] פַּארְטַיְיטְשְׁט עֶס - "שֶׁרוֹאֶה כָּל דָּבָר אֵיךְ נוֹלָד וְנִתְהַוָּה כו' בִּדְבַר ה'", עֶר זֶעט דִי הוֹלָדָה וְהִתְהַוּוּת פוּן דֶער זַאךְ, וִוי אַזוֹי דָאס וֶוערְט נוֹלָד וְנִתְהַוֶּה פוּן זַיְין שׁוֹרֶשׁ אוּן דְּבַר הֲוָיָ'; מַלְאָכִים זֶעעֶן (בְּכֹחַ חָכְמָתָם) דֶעם כֹּחַ אֱלֹקִי וָואס אִיז מְלוּבָּשׁ אִין נִבְרָאִים, אָבֶּער זֶעעֶן[כד*] אִין דֶעם נוֹלָד זַיְין שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה - אִיז נִיט בְּגֶדֶר פוּן אַ מַלְאָךְ. דַוְקָא אָדָם הָרִאשׁוֹן, וָואס

25. Needless to say, different concepts apply when an angel enters this world merely to carry out a mission with which he is charged from Above.

26. See *Likkutei Torah, loc. cit.; Toras Chayim*, *Shmos,* Vol. 1, p. 139a; *Or HaTorah*, *Bereishis,* Vol. 3, p. 542a.

27. *Yeshayahu* 14:14, interpreted as referring to man's capacity by ***Shelah, Chelek Torah Shebichsav,*** **p. 301b, *et al.; Asarah Maamaros,* the *maamar* entitled *Eim Kol Chai,* sec. 2, ch. 33, and others.**

28. *Bereishis Rabbah* 8:11, 12:8, *Rashi* to *Bereishis* 2:7. See *Sefer HaArachim Chabad,* Vol. 1, *erech Adam* (p. 124ff.), where this concept is explained.

29. *Tamid* 32b.

30. *Tanya,* ch. 43; *Likkutei Torah, Bamidbar* 26d; *et al.*

31. **As is well known, there is a difference between someone who "*sees* what will be" and one who "*knows* what will be."** Sight makes a deep impression on the observer, as reflected in the ruling (***Rosh HaShanah*** **26a), "A witness (one who saw) cannot serve as a judge"** in

"whose wisdom surpassed theirs," had the capacity to see how the created beings below are united with their source Above.[32]

{**This** explanation **above also clarifies why G-d did not merely *tell* the angels that Adam's wisdom surpasses theirs. They had to actually have Adam's naming of the created beings demonstrated to them, so that they would see that it was** indeed **possible to join the higher realms with the lower realms. The possibility** of such a union **was beyond the angels' comprehension. Until they were shown that Adam had the capacity to accomplish this, they could not even fathom such a notion.**

"חָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִשֶּׁלָּכֶם", הָאט גֶעקֶענְט זֶען אִין דֶעם נִבְרָא שֶׁלְּמַטָּה (ווִי עֶר אִיז מְיוּחָד מִיט) דֶעם שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה.

[דֶערְמִיט אִיז אוֹיךְ מוּבָן פַארְוָואס פַאר דִי מַלְאָכִים אִיז נִיט גֶעוֶוען גֶענוּג וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט זֵיי גֶעזָאגְט אַז "חָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִשֶּׁלָּכֶם", אוּן מְ'הָאט זֵיי גֶעדַארְפְט בַּאוַוייְזְן (זֵיי הָאבְּן גֶעדַארְפְט זֶען) אַ מַעֲשֶׂה בְּפוֹעַל (קְרִיאַת שֵׁמוֹת) - וַוייְל אַזַא עִנְיָן (וָואס אִיז דָא בַּיְים אָדָם) ווִי חִיבּוּר עֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן, אִיז אִינְגַאנְצְן נִיט בְּגֶדֶר הַשָּׂגָה פוּן אַ מַלְאָךְ - כָּל זְמַן מְ'הָאט זֵיי נִיט בַּאווִיזְן ווִי דֶער אָדָם טוּט דָאס אוֹיף, הָאט זִיךְ דָאס בַּא זֵיי נִיט גֶעקֶענְט אָפְּלֵייגְן].

From Adam to Sinai

As explained on many occasions,[33] **the *Midrash* states**[34] **that, before the Torah was given, there was a** Divine **decree** separating the spiritual and the physical; **"the higher realms will not descend to the lower realms," and "the lower realms will not ascend to the higher realms." At the Giving of the Torah, this decree was nullified and a connection between the higher realms and the lower realms** – the spiritual and the physical – **was established.**

From this it is apparent that Adam's naming of the animals was merely a preliminary

ו. מְ'הָאט שׁוֹין פִיל מָאל גֶערֶעדְט[כה] וֶועגְן דֶעם וָואס שְׁטֵייט אִין מִדְרָשׁ[כו], אַז פַאר מַתַּן תּוֹרָה אִיז גֶעוֶוען דִי גְזֵירָה אַז "עֶלְיוֹנִים לֹא יֵרְדוּ לְתַחְתּוֹנִים" אוּן "תַּחְתּוֹנִים לֹא יַעֲלוּ לְעֶלְיוֹנִים", אוּן בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה אִיז בָּטֵל גֶעוָוארְן דִי גְזֵירָה אוּן סְ'אִיז גֶעוָוארְן אַ חִיבּוּר פוּן עֶלְיוֹנִים אוּן תַּחְתּוֹנִים.

דֶערְפוּן אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק, אַז הֲגַם אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט קוֹרֵא אוּן מַמְשִׁיךְ

---

that particular case.

The angels have the capacity to realize, to "know," that every material entity has a spiritual source. However, they see the life-force from that spiritual source as it descends, undergoes self-limitation, and enclothes itself in a material entity. From their perspective, once it has undergone this radical change, the material existence of the entity takes priority. They cannot "see" the spiritual life-force in the material entity.

As the main text proceeds to state, Adam "saw" the spiritual life-force within every material object. An object's spiritual source and its material existence were not discrete entities.

32. As explained in the previous note, in contrast to the angels, Adam – man – has the ability to enable the spiritual source of every entity to be manifest in – and to overshadow – its material existence, empowering its spiritual identity to be manifest on this material plane.

33. See *Likkutei Sichos,* Vol. 3, p. 776ff., p. 887ff., *et al.*

34. *Midrash Tanchuma, Parshas Va'eira,* sec. 15; *Shmos Rabbah* 12:3.

step. **True, he evoked and drew down the spiritual source of the created beings to this material plane, connecting the two to the extent that the created being's name on this plane is representative of its source Above. (And as a consequence, a similar fusion** was brought about **in** every **created being.)** Even so, this achievement **is not comparable to the extent of the connection between the spiritual and the physical that was brought about by the nullification of** G-d's **decree at the Giving of the Torah.**

To explain: Adam succeeded in connecting created beings with their spiritual **source,**[35] **the G-dly light that shares a connection to the** physical **world.**[36] **This level of light had already adapted itself** to the extent that it serves **as the source of a given type of created being.** For example, **Adam connected an ox on this physical plane with** the angel with **the face of an ox in the Divine chariot.**

The Giving of the Torah, however, brought about a greater spiritual development, as alluded to in the words with which the Ten Commandments begin, ***Anochi Havayah Elokecha,*** **"I am G-d, your L-rd."**[37] ***Havayah*** is the four-letter name of G-d associated with the G-dly light that **entirely transcends the structures of the world, being past, present, and future as one.**[38] *Elokecha* is the possessive form of G-d's name *Elokim*, the name of G-d that has the same numerical value as *hateva*, "nature." *El*, the root of *Elokim*, is also associated with the concept of strength. At the Giving of the Torah, ***Havayah*** – the G-dliness that transcends

גֶעוואָרן דֶעם שׁוֹרֶשׁ פוּן נִבְרָאִים לְמַטָּה אוּן הָאט זֵיי מְחַבֵּר גֶעוועֶן אִין אַן אוֹפֶן אַז דֶער שֵׁם הַנִּבְרָא לְמַטָּה אִיז מַתְאִים צוּ זַיְין שׁוֹרֶשׁ לְמַעְלָה (וּבְמֵילָא - מֵעֵין זֶה - אוֹיךְ דֶער נִבְרָא עַצְמוֹ) - קוּמְט עֶס אָבֶּער נִיט צוּם חִיבּוּר צְווִישְׁן מַעְלָה וּמַטָּה וואָס הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעטָאן דוּרְךְ בִּיטוּל הַגְזֵירָה בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה.

וְהַבִּיאוּר: אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט אוֹיפְגֶעטָאן דֶעם חִיבּוּר פוּן נִבְרָאִים מִיט זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ אוּן מָקוֹר[כז]; דָאס הֵייסְט דִי בְּחִינָה אִין אֱלֹקוּת וואָס הָאט שׁוֹין אַ שַׁיְיכוּת מִיט וועֶלְט, אוּן נָאכְמֶער, ווִי דִי בְּחִינָה אִיז שׁוֹין דֶער שׁוֹרֶשׁ פוּנֶעם פְּרָטִיּוּת'דִיקְן נִבְרָא - דֶעם שׁוֹר לְמַטָּה הָאט עֶר מְחַבֵּר גֶעווֶען מִיטְן פְּנֵי שׁוֹר שֶׁבְּמֶרְכָּבָה.

מַתַּן תּוֹרָה הָאט אָבֶּער אוֹיפְגֶעטָאן "(אָנֹכִי) הֲוָיָ' אֱלֹקֶיךָ": "הֲוָיָ'", וואָס אִיז אִינְגַאנְצְן הֶעכֶער פוּן גִּדְרֵי הָעוֹלָם (הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה כְּאֶחָד[כח]), אִיז גֶעוואָרְן

35. The main text emphasizes that Adam was only able to connect the created beings to the level of G-dliness from which they derived and not to the higher levels of G-dliness that transcend the natural order. There is a further point: **The connection** that Adam established **did not reach the actual physicality of the created entity (only its name).**

These two concepts are interdependent: Since Adam **drew down only the** level of G-dliness that serves as a **source for the created being, it did not have the capacity to permeate the actual physicality of the created entity. See *Likkutei Sichos,* Vol. 3, *loc. cit.,* and Vol. 5, p. 88, *et al.***

36. In Kabbalistic terms, this refers to the G-dly light that is *memale kol almin*, "permeating all the worlds," a level of Divine light that is not representative of G-d in His infinity, but which has adapted itself to the structures and limitations of the Spiritual Cosmos.

37. *Shmos* 20:2.

38. ***Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah,* ch. 7, in the name of the *Raya Mehemna* (*Parshas Pinchas,* p. 257b).**

the world – **became *Elokecha,* "your *Elokim,*" the strength and vitality of every Jew.**[39] **This forged a connection between** two vastly different elements: **the sublime level of G-dliness that transcends serving as a source for the world's existence became connected with the** physical **world** and its nature.

Therefore, at the Giving of the Torah,[40] **the angels had difficulty accepting this further** strengthening of **the fusion of the spiritual realms and the material world. Thus, the Talmud relates that** at the Giving of the Torah the angels again **protested:**[41]

> **"The hidden treasure… You desire to give it to flesh and blood? 'What is man that You should remember him?'…**[42] **'Place Your glory upon the heavens.'"**[43]

The angels could not comprehend how **the Torah – the ultimate of spiritual perfection – could descend and be given to mere flesh and blood.** G-d instructed Moshe to respond to the angels, because **it was Moshe our teacher who was capable of comprehending the concept of the Giving of the Torah** – at which time **the decree separating the spiritual realms from the physical was nullified – enabling** the two **to ultimately be unified as one.**[44]

"אֱלֹקֶיךָ" - כּוֹחֲךָ וְחַיּוּתְךָ פוּן יֶעדְן אִידְן[כט]. און דוּרְכְדֶעם הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעטָאן דֶער חִיבּוּר צְוִוישְׁן אֱלֹקוּת וָואס אִיז הֶעכֶער פוּן (צוּ זַיְין אַ שׁוֹרֶשׁ פוּן) וֶועלְט מִיט וֶועלְט.

און דֶערְפַאר גֶעפִינְט מֶען, אַז בַּיי מַתַּן תּוֹרָה הָאבְּן דִי מַלְאָכִים וִוידֶער נִיט גֶעקֶענְט בַּאנֶעמֶען אַזַא עִנְיָן פוּן חִיבּוּר מַעְלָה און מַטָּה, וְוִי דִי גְמָרָא[כט*] דֶערְצֵיילְט אַז זֵיי הָאבְּן גֶעטַעֲנָה'ט: "חֲמוּדָה גְנוּזָה וכו' אַתָּה מְבַקֵּשׁ לִיתְּנָהּ לְבָשָׂר וָדָם מָה אֱנוֹשׁ גו' תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם": וִויבַּאלְד תּוֹרָה אִיז תַּכְלִית הָרוּחְנִיּוּת וְהָעִילּוּי, וְוִי קֶען זִי אַרָאפְּקוּמֶען און גֶעגֶעבְּן וֶוערְן צוּ אַ בָּשָׂר וָדָם? דַוְקָא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָאט גֶעקֶענְט "נֶעמֶען" דֶעם עִנְיָן פוּן מַתַּן תּוֹרָה, דֶעם בִּיטּוּל הַגְּזֵירָה צְוִוישְׁן עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, בִּיז זֵיי וֶוערְן אֵיין זַאךְ[ל].

39. **See *Likkutei Torah, Bamidbar,* p. 15d; *Likkutei Sichos,* Vol. 3, p. 890ff.**

40. I.e., just as the angels protested at the creation of man, so too did they protest at the Giving of the Torah.

41. ***Shabbos* 88b.**

42. *Tehillim* 8:5.

43. *Ibid.,* verse 2.

44. **Since** Moshe himself **was also a created being, his answer** to the angels **was effective in causing them to understand and "see"** the need for the Torah to have been given to mortals. **Had G-d been the one to reply to them, the answer would not have been as effective; He therefore instructed Moshe to answer them.**

This concept also sheds light on another Talmudic narrative. *Bava Metzia* 86a (see the explanation in ***Likkutei Torah, Vayikra*, p. 22b ff.) relates that there was a difference of opinion** regarding a particular law **between the Holy One, blessed be He, and the Heavenly Academy, and the Sage Rabbah bar Nachmeini was called upon to render a decision.** Here, also, it was Rabbah, a mortal, who was called upon to clarify a difficulty in the Heavenly Academy.

Making These Ideas Relevant on the Personal Plane

The individual Divine service of every Jew has parallels to these two dimensions of the fusion of the spiritual with the physical, i.e.:

a) the connection between a created being and its spiritual **source** achieved **through Adam's Divine service; and**

b) the connection between a created being and the G-dly light **that transcends creation** brought about by **the Giving of the Torah.**

It is explained in *Chassidus*[45] that the blessings recited before the *Shema* that describe the service of the angels prepare a person **for the Divine service involved in the recitation of the *Shema*** itself. The recitation of the *Shema* expresses a Jew's wholehearted love for G-d, as it is written,[46] **"You shall love G-d… with all your heart…."** The letter *veis* is repeated in the word לבבך, "your heart," leading our Sages[47] to interpret the word as meaning "with *both your hearts*," i.e., that **the animal soul should also be motivated to love G-d. For this to be possible, it is** first **necessary to explain** to the animal soul **that in truth, it is not opposed to holiness, for its source** in the spiritual realms**, the angels,**[48] **perform their service** of G-d **"with a great clamor."** This realization **causes the animal soul to become *batel,*** nullified and submissive, **to holiness.**

Clarification is called for: How will explaining to the animal soul about the spiritual qualities possessed by its source motivate it to love G-d, **when the form in which** the animal soul **exists in this world stands in opposition to G-dliness?**

ז. דִי צְוֵויי עִנְיָנִים אִין חִיבּוּר עֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן הַנַ"ל - (א) חִיבּוּר הַנִבְרָא מִיט זַיְין שׁוֹרֶשׁ (דוּרְךְ עֲבוֹדַת אָדָם הָרִאשׁוֹן), (ב) חִיבּוּר הַנִבְרָא מִיט אֱלֹקוּת וָואס אִיז הֶעכֶער פוּן בְּרִיאָה (בַּיי מַתַּן תּוֹרָה) - זַיְינֶען אוֹיךְ פַארַאן אִין דֶער עֲבוֹדָה פְּרָטִית פוּן אַ אִידְן:

ס'אִיז מְבוּאָר אִין חֲסִידוּת[לא], אַז דֶער עִנְיָן פוּן בִּרְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע, וָואס דָארְטְן רֶעדט זִיךְ וֶועגְן דֶער עֲבוֹדָה פוּן דִי מַלְאָכִים וכו', אִיז עֶס דִי הֲכָנָה צוּ דֶער עֲבוֹדָה פוּן קְרִיאַת שְׁמַע: כְּדֵי עֶס זָאל קֶענֶען זַיְין "וְאָהַבְתָּ אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ", אַז אוֹיךְ דֶער נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית זָאל צוּקוּמֶען צוּ אַהֲבַת ה'[לב], מוּז מֶען אִיר פְרִיעֶר מַסְבִּיר זַיְין, אַז אִין אֱמֶת'ן אִיז זִי נִיט קֵיין מְנַגֵד צוּ קְדוּשָׁה, וַוייל אִיר שׁוֹרֶשׁ אִיז דָאךְ פוּן דִי מַלְאָכִים וכו' וָואס זֵייעֶר עֲבוֹדָה אִיז "בְּרַעַשׁ גָדוֹל" וכו' וכו', אוּן דָאס פּוֹעֵל'ט אִין נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית אַ בִּיטוּל צוּ קְדוּשָׁה.

לִכְאוֹרָה אִיז נִיט פַארְשְׁטַאנְדִיק: וָואס קֶען הֶעלְפְן דִי הַסְבָּרָה צוּם נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית וֶועגְן דֶער מַעֲלָה פוּן זַיְין שׁוֹרֶשׁ, בְּעֵת אַז לְפוֹעֵל אִיז עֶר אַרָאפְּגֶעקוּמֶען לְמַטָּה אִין אַ צִיוּר וָואס אִיז מְנַגֵד צוּ קְדוּשָׁה?

נָאר דֶער עִנְיָן אִיז, כַּנַ"ל, אַז

---

45. ***Torah Or,*** **p. 30b;** ***Likkutei Torah, Vayikra,*** **p. 2b; the** ***maamar*** **entitled** ***Vayeilech,*** **the series of** ***maamarim*** **entitled** ***Yom Tov shel Rosh HaShanah 5666.***

46. *Devarim* 6:5.

47. See ***Berachos*** **54a,** which states, **"'With all your heart'… with both your inclinations.'"**

48. Man's animal soul has its source in the angels, which (see the section entitled "Surpassing the Angels") are described with the analogy of animals.

Here, however, is precisely where the effect of **Adam's contribution in fusing the created beings in this world with their source** becomes significant. His achievement made it possible that a person's **reminding his animal soul of its source will cause it to** cease its opposition and **to become submissive to holiness.**

דָאס אִיז בְּכֹחוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן, וָואס עֶר הָאט אוֹיפְגֶעטָאן דֶעם חִיבּוּר פוּן נִבְרָאִים מִיט זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ, בִּיז אַז דָאס "דֶערְמָאנֶען" דֶעם נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית וֶועגְן אִיר שׁוֹרֶשׁ, אִיז דָאס פּוֹעֵל אִין אִיר אַ בִּיטּוּל צוּ קְדוּשָּׁה.

Rising above One's Source

Without detracting from the great significance of this achievement, it nonetheless has its limitations. **The *bittul* of the animal soul** achieved **by reminding it of its source is no more than the *bittul* of a created being, for its source is the angels. True,** the angels **are subsumed in G-dliness, but they nevertheless remain created beings.**[49]

ח. אָבֶער אָט דֶער בִּיטּוּל אִין נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, דוּרְךְ "דֶערמָאנֶען" אִיר דֶעם שׁוֹרֶשׁ כַּנַּ"ל, אִיז נָאר אַ בִּיטּוּל פוּן אַ נִבְרָא, וָוארוּם אוֹיךְ דֶער שׁוֹרֶשׁ אִירֶער אִיז בְּלוֹיז פוּן מַלְאָכִים וכו' וָואס הֲגַם זֵיי זַיְינֶען בָּטֵל צוּ אֱלֹקוּת זַיְינֶען זֵיי אָבֶער נִבְרָאִים[לג];

The Divine **intent of the soul's descent to this physical plane is to bring about the union of the G-dly soul, which is "an actual part of G-d from Above,"[50] with the animal soul,** and in this way elevate the animal soul above its source. **The capacity** to create such a union **was generated at the Giving of the Torah,[51] through the nullification of the decree[52] separating the higher,** spiritual **realms from the lower,** physical **realms. This enabled** a parallel development to take place **in man, who is a world in microcosm,[53] nullifying the separation between his higher,** spiritual **dimensions and the lower,** physical **aspects** of his being **and allowing for the union between his G-dly soul and his animal soul.**

דִי כַּוָּונָה פוּן יְרִידַת הַנְּשָׁמָה לְמַטָּה אִיז, אַז עֶס זָאל זַיְין דֶער יִחוּד צְווִישְׁן דֶעם נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית (וָואס אִיז אַ "חֵלֶק אֱלוֹקַּה מִמַּעַל מַמָּשׁ"[לד]) מִיטְן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית; אוּן דִי מֶעגְלֶעכְקַיְיט אוֹיף דֶעם אִיז גֶעגֶעבְּן גֶעוָוארְן בַּיי מַתַּן תּוֹרָה[לה]: דוּרְךְ דֶעם וָואס דֶעמָאלְט אִיז בָּטֵל גֶעוָוארְן דִי גְּזֵירָה[לה*] וָואס טֵיילְט פַאנַאנְדֶער צְווִישְׁן עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בִּכְלָלוּת כַּנַּ"ל, הָאט זִיךְ אוֹיךְ אוֹיפְגֶעטָאן דֶער בִּיטּוּל הַגְּזֵירָה צְווִישְׁן דִי "עֶלְיוֹנִים" וְ"תַחְתּוֹנִים" אִין "עוֹלָם קָטָן זֶה הָאָדָם"[לו], אַז עֶס זָאל קֶענֶען זַיְין דֶער יִחוּד צְווִישְׁן דֶעם נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית.

49. As our Sages relate (***Bereishis Rabbah* 1:3**), **some say** that the angels **were created on the second day, while others say on the fifth day.**

50. *Tanya,* ch. 2.

51. See *Torah Or*, p. 67b and *Likkutei Torah, Bamidbar,* p. 86d, which interpret our Sages' statement (*Sanhedrin* 99b) **that the Torah establishes peace among the earthly company** as referring to the peace established **between the G-dly and animal souls.**

52. *Gozeir,* the Hebrew verb for "decree," also **has the meaning** "split," as in the phrase (***Tehillim* 136b**), **"He Who split the Sea of Reeds."**

53. See *Midrash Tanchuma, Parshas Pekudei,* sec. 3; *Tikkunei Zohar, Tikkun* 69 (p. 110a). See also *Avos D'Rabbi Nasan,* ch. 31, *et al.*

In one of his letters, my revered father-in-law, the Rebbe Rayatz, **writes**[54] **that the body's hunger for physical nourishment stems from the soul's hunger for the spark of G-dliness** invested **in the food. This implies that even physical, material entities, which seemingly concern only the body and the animal soul, are** in truth **connected with the** G-dly **soul.** That bond is so strong **that the body's natural hunger is** merely **an expression of the soul's hunger** for G-dliness.

און עַל דֶרֶך ווִי כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ״ר שְׁרַייבְּט אִין אַ בְּרִיוו[לז], אַז דָאס וָואס דֶער גוּף אִיז הוּנְגֶערִיק צוּ לֶחֶם גַשְׁמִי, נֶעמְט זִיך עֶס דֶערְפוּן וָואס דִי נְשָׁמָה אִיז הוּנְגֶערִיק צוּם נִיצוֹץ אֱלֹקִי שֶׁבְּמַאֲכָל, דָאס הֵייסְט אוֹיך דִי עִנְיָנִים גַשְׁמִיִּים וְטִבְעִיִּים וָואס זַיְינֶען לִכְאוֹרָה שַׁיָּיך בְּלוֹיז צוּם גוּף (וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית), זַיְינֶען פַאְרְבּוּנְדְן מִיט דֶער נְשָׁמָה, בִּיז אַז אִין דֶעם רַעֲבוֹן טִבְעִי פוּן גוּף, דְרִיקְט זִיך אוֹיס, בִּפְנִימִיּוּת, דֶער רַעֲבוֹן פוּן דֶער נְשָׁמָה.

Appreciating One's Own Inner Truth

Nevertheless, the very advantage brought about the service of the G-dly soul in refining the animal soul possesses an inherent drawback. **Although the ultimate *bittul* of the animal soul is achieved** only **through a union with the G-dly soul, this nevertheless does not bring about the true refinement of the animal soul. For then the *bittul* does not stem from the animal soul itself but comes as a result of the G-dly soul's being revealed within** the animal soul**.**

ט. אָבֶּער לְאִידָך גִיסָא, הֲגַם אַז דֶער תַּכְלִית הַבִּיטוּל אִין נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית ווֶערְט אוֹיפְגֶעטָאן דוּרְך (אִיר יִחוּד מִיט) דֶעם נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית כַּנַּ״ל, אִיז עֶס אָבֶּער נִיט דֶער אֱמֶת׳עֶר בֵּירוּר פוּן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, ווִיבַּאלְד אַז דֶער בִּיטוּל נֶעמְט זִיך נִיט מִצַּד נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית גוּפָא, נָאר מִצַּד דֶעם גִילוּי נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית אִין אִיר.

Similar concepts apply with regard to the world as a whole. G-d's **ultimate** desire and **intent, that a dwelling for** Himself **be made in the lower realms, is not that the lower realms become a dwelling for Him due to other influences that affect them from the outside, but as a result of** discovering the nature of **their own** essential truth.[55] **It is therefore understood that the *bittul* brought about in the world by virtue of the** study of the **Torah and** observance of **its *mitzvos* does not represent the ultimate expression of the establishment of a dwelling for G-d. True, this *bittul* is brought about** by the Divine service

עַל דֶרֶך זֶה בַּנוֹגֵעַ ווֶעלְט בִּכְלָל: דִי כַּוָּנָה הָעֶלְיוֹנָה פוּן ״לַעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרֵך דִירָה בַּתַּחְתּוֹנִים״ אִיז דָאך, אַז דִי ״תַּחְתּוֹנִים״ זָאלְן ווֶערְן אַ דִירָה לוֹ יִתְבָּרֵך (נִיט מִצַּד אַן עִנְיָן וָואס פּוֹעֵל׳ט אוֹיף זֵיי ״מִבְּחוּץ״, נָאר) מִצַּד זֵייעֶר עִנְיָן גוּפָא[לח]. דֶערְפוּן אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק אַז דֶער בִּיטוּל וָואס טוּט זִיך אוֹיף אִין ווֶעלְט מִצַּד דֶער הַמְשָׁכַת הָאֱלֹקוּת דוּרְך תּוֹרָה וּמִצְווֹת, הֲגַם אַז דֶער בִּיטוּל ווֶערְט אוֹיפְגֶעטָאן אִין דִי ״תַּחְתּוֹנִים״ גוּפָא

54. *Kesser Shem Tov,* sec. 194.

55. See *Likkutei Sichos,* Vol. 12, p. 73.

of the Jewish people, who are created **beings** existing **within the lower realms, and** the *bittul* **was made possible by the nullification of the decree separating the lower realms from the higher realms. Nevertheless, since the *bittul* comes about because of** the Torah, which is sourced in **the higher realms,** it does not represent **how the created beings** are part of the dwelling **as an expression of their own inner nature. The ultimate intent is that both positive qualities be manifest: that the *bittul* be complete,[56] and that it stem from the physical world itself.**

This concept can be understood by prefacing another concept: As is well known,[57] the source of inanimate objects, vegetation, and animals in this material world **is the** spiritual **world of *Tohu. Tohu* represents a loftier spiritual rung than the** immediate spiritual **source of man, which is from the world of *Tikkun*.**

The lofty nature of the source of inanimate objects, vegetation, and animals in the spiritual realms expresses itself in their existence on the physical plane. Accordingly, *Chassidus*[58] explains that this is the reason that animals by nature possess the traits of submissiveness and *bittul* to a greater degree than does man. Thus, we find that animals even obey children, **as the verse states,[59] "A youth will lead them."** The trait of *bittul* possessed by animals **stems from the fact that their spiritual origins are in the realm of *Tohu,* which is** characterized by **a loftier level of *bittul* than that of the realm of *Tikkun*; to use the wording found in *Chassidus*, "*Tohu* is** characterized by **abundant lights."**

(הֱיוֹת ס'אִיז בָּטֵל גֶעוָוארְן דִי גְזֵירָה צְווִישְׁן עֶלְיוֹנִים און תַּחְתּוֹנִים), אָבֶּער דֶער בִּיטוּל אִיז מִצַּד דִי "עֶלְיוֹנִים", אִיז עֶס נָאךְ נִיט דֶער עִנְיָן פוּן דִּירָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ בַּתַּחְתּוֹנִים בִּשְׁלֵימוּתוֹ - וָואס מֵיינְט (אוֹיךְ) מִצַּד דִי תַּחְתּוֹנִים עַצְמָם.

דֶער תַּכְלִית הַכַּוָּנָה אִיז, אַז עֶס זָאלְן זַיְין בֵּיידֶע מַעֲלוֹת: דֶער בִּיטוּל זָאל זַיְין בְּתַכְלִית, און צוּזַאמֶען דֶערְמִיט, זָאל עֶס זַיְין מִצַּד וֶועלְט גּוּפָא.

וֶועט דָאס זַיְין מוּבָן עַל פִּי הַיָּדוּעַ[לט] אַז דֶער שׁוֹרֶשׁ פוּן דוֹמֵם־צוֹמֵחַ־חַי אִיז פוּן עוֹלַם הַתֹּהוּ, הֶעכֶער ווִי דֶער שׁוֹרֶשׁ הַמְדַבֵּר וָואס אִיז פוּן עוֹלַם הַתִּיקוּן; און אָט דִי הֶעכֶערְקַיְיט פוּן שׁוֹרֶשׁ הַדּוֹמֵם־צוֹמֵחַ־חַי לְמַעְלָה דְרִיקְט זִיךְ אוֹיס אוֹיךְ אִין זֵייעֶר מְצִיאוּת דָא לְמַטָּה. ווִי ס'אִיז מְבוֹאָר אִין חֲסִידוּת[מ] דֶער טַעַם וָואס בְּהֵמוֹת הָאבְּן דֶעם טֶבַע הַהַכְנָעָה וְהַבִּיטוּל (וָואס אִיז נִיטָא בַּיי אָדָם) - עַל דֶּרֶךְ ווִי עֶס שְׁטֵייט[מא] "וְנַעַר קָטֹן נוֹהֵג בָּם" - אִיז צוּלִיב דֶעם וָואס זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ אִיז פוּן עוֹלַם הַתֹּהוּ, וָואס דָארט אִיז דֶער בִּיטוּל אַ סַךְ אַ הֶעכֶערֶער ווִי דֶער בִּיטוּל פוּן עוֹלַם הַתִּיקוּן, וּבִלְשׁוֹן הַחֲסִידוּת: אוֹרוֹת מְרֻבִּים.

---

56. Since a created being is fundamentally an individual entity with self-awareness, its *bittul* will always be incomplete. If its *bittul* stems from the created being itself, it will be colored with a dimension of self, as explained above in the subsection entitled *From Adam to Sinai.*" For the *bittul* to be complete, it must stem from an external entity and not from the created being itself, as mentioned here in the main text.

57. See the detailed explanation in *Torah Or*, p. 65d ff.; *Likkutei Torah, Vayikra,* p. 13b ff., p. 37c ff.; *et al.*

58. *Likkutei Torah, Vayikra,* p. 37a; *Siddur im Dach,* p. 242a; *Toras Chayim, Bereishis,* p. 181c ff.

59. *Yeshayahu* 11:6.

און דָאס אִיז דֶער בִּיטוּל אֲמִתִּי וָואס וֶוערְט אוֹיפְגֶעטָאן אִין וֶועלְט - מִצַּד וֶועלְט גוּפָא, אַז דוּרְךְ "וְתוֹרָה אוֹר" בַּאלַייכְט מֶען דִי וֶועלְט און מְ'אִיז מְגַלֶּה דֶעם אֱמֶת, אַז דָאס וָואס וֶועלְט שְׁטֵייט מִיט אַ בִּיטוּל צוּם מִין הָאָדָם, אִיז עֶס מִצַּד דֶעם וָואס אִיר שׁוֹרֶשׁ אִיז בְּתַכְלִית הַבִּיטוּל צוּ אֱלֹקוּת.

This is the ultimate *bittul* that will be brought about in the world, and it will stem **from the world itself. Through "the light of the Torah,"** the Jewish people **illuminate the world and reveal the** world's inner **truth: The reason the world is *batel* to mankind** – as reflected in man's ability to control and shape the world around him – **is the world's** spiritual **source is completely *batel* to G-dliness.**

Bringing *Bittul* to the Surface

יו"ד. עַל דֶּרֶךְ ווִי גֶערֶעדט פְרִיעֶר אִין דֶעם עִנְיָן פוּן קְרִיאַת הַשֵּׁמוֹת דוּרְךְ אָדָם הָרִאשׁוֹן, אַז: (א) הֲגַם דֶער חַיּוּת פוּן יֶעדְן נִבְרָא אִיז מְצוּיָּיר לוֹיט זַיְין שׁוֹרֶשׁ, פוּנדֶעסְטְווֶעגְן, כְּדֵי אַז דָאס זָאל זִיךְ אָנְהֶערְן אִין דֶעם נִבְרָא, הָאט גֶעמוּזְט זַיְין אַ בַּאזוּנְדֶערֶע הַמְשָׁכָה דוּרְךְ עֲבוֹדַת אָדָם הָרִאשׁוֹן; און (ב) דָאס הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעטָאן דוּרְךְ דֶער קְרִיאַת שֵׁמוֹת דוּרְךְ אָדָם הָרִאשׁוֹן, וָואס דָאס הָאט מְגַלֶּה גֶעווֶען ווִי דֶער שֵׁם וְחַיּוּת הַנִּבְרָא אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיט זַיְין שׁוֹרֶשׁ;

עַל דֶּרֶךְ זֶה (און מִיט אַ כָּל שֶׁכֵּן וְקַל וָחוֹמֶר) אִיז עֶס בַּנּוֹגֵעַ דֶעם בִּיטוּל וָואס אִיז דָא אִין דוֹמֵם־צוֹמֵחַ־חַי מִצַּד זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ אִין עוֹלַם הַתֹּהוּ: (א) עֶס דַארְף זַיְין אַ בַּאזוּנְדֶערֶע נְתִינַת כֹּחַ (וַעֲבוֹדָה) עֶס זָאל זִיךְ אָנְהֶערְן אִין זֵיי אַז זֵייעֶר טֶבַע הַבִּיטוּל קוּמְט מִצַּד דֶעם בִּיטוּל פוּן זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ צוּ אֱלֹקוּת; (ב) דֶער חִיבּוּר צְווִישְׁן דוֹמֵם־צוֹמֵחַ־חַי מִיט זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ בְּעוֹלַם הַתֹּהוּ אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיטְן עִנְיָן הַשֵּׁם, וָואס עֶר אִיז דֶער צִנּוֹר וָואס פַארְבִּינְט זֵיי מִיט זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ.

As discussed earlier, the two concepts **clarified regarding Adam's naming of the created beings are that:**

a) Although the source of every created being is what defines its vitality, Adam had to generate a new impetus that enabled the created beings to sense the true nature of their source **within.**

b) Adam generated this new impetus drawing down of new energy **by naming the created beings. In this way, he revealed how the name and vitality of** each **created being are connected to their source.**

Similar concepts apply with regard to the *bittul* that exists in inanimate objects, vegetation, and animals as result of their being **sourced in the realm of *Tohu*:**

a) In order that the created beings **sense that the inherent trait of *bittul* they possess stems from the *bittul* of their source to G-dliness, it is necessary that** they be affected by **a new and different impetus and service.**

b) The connection between inanimate objects, vegetation, and animals and their source in the realm of *Tohu* is dependent on the concept of a name. The name **of a created being is the channel that joins it with its source** and funnels its Divine life-force**.**

The Rebbe Maharash explains this concept at length in the *maamarim* he delivered **100 years ago,[60] which focus on the wondrous nature of the *bittul* that** distinguishes **the realm of *Tohu.* In that source, he explains that the powerful drive** to connect to G-dliness that characterizes the realm of *Tohu* **and which brought about *sheviras hakeilim* ("the shattering of the vessels")** – as reflected in the description of the kings of Edom[61] as having **"reigned," and due to** their having reigned, they subsequently **"died" – did not originate in** ***yeshus,*** self-centeredness**. Instead,** this powerful drive **has its source in the overwhelming bond** these *sefiros* share **with the *Ein Sof,* "the true Being."**[62] It was the power of that bond that caused them to desire to rise above their individual existence. As a result, they could not be contained within a *kli*, and therefore, the *keilim* were shattered.

The Rebbe Maharash **associates this concept with the fact that the realm of *Tohu* is identified as *beheimah,* an "animal."** The Hebrew word ***beheimah,* בהמה, is composed of the letters בה מ"ה, "*Mah* is** manifest **in it."** *Mah* is the *milui* (comprehensive numerical value) of G-d's name *Havayah*,[63] the Divine name associated with the concept of *bittul.* **The realm of *Tikkun* is associated with** the form of **man.[64] Now,** the Hebrew word **אדם ("man") merely**

וְיֵשׁ לוֹמַר, אַז דָאס אִיז דֶער עִנְיָן וָואס דֶער רֶבִּי מַהֲרַ"שׁ אִיז מַאֲרִיךְ אִין דִי מַאֲמָרִים פוּן לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה[מב] וֶועגְן הַפְלָאַת הַבִּיטוּל וָואס אִיז דָא אִין עוֹלַם הַתֹּהוּ, אוּן עֶר אִיז דָארְט מַסְבִּיר, אַז אֲפִילוּ דֶער תּוֹקֶף וָואס אִיז דָארְט פַאראַן (וָואס מִצַד דֶעם אִיז דָארְט גֶעוָוארְן שְׁבִירַת הַכֵּלִים: "וַיִמְלֹךְ - אוּן דוּרְכְדֶעם - וַיָמָת") אִיז נִיט אַן עִנְיָן שֶׁל יֵשׁוּת חַס וְשָׁלוֹם, נָאר אַדְרַבָּה: דָאס נֶעמְט זִיךְ מִצַד דֶעם עוֹצֶם הַדְבֵיקוּת "בְּאֵין סוֹף יֵשׁ הָאֲמִתִּי"[מג]; אוּן עֶר פַארְבִּינְט עֶס מִיט דֶעם וָואס עוֹלַם הַתֹּהוּ וֶוערְט אָנְגֶערוּפְן בְּשֵׁם בְּהֵמָה - "נוֹטְרִיקוֹן בָּהּ מַ"ה", אוּן עוֹלַם הַתִּיקוּן - אָדָם,

---

60. The series of *maamarim* delivered beginning on Rosh HaShanah 5632 [1871] 100 years before this *sichah* was delivered**.**

61. The kings of Edom are identified with the vessels of *Tohu* that shattered.

62. In this vein, the Rebbe Maharash (*Sefer HaMaamarim 5631,* p. 556) paraphrases a teaching of our Sages (*Chulin* 108b) regarding *kashrus:* "Since it is occupied in absorption, it does not release." Thus, **"Since** the *sefiros* of *Tohu* **are occupied** entirely **with** their absorption **in the Essence of the *Ein Sof,* 'they do not release,' they do not release influence,"** i.e., because these *sefiros* cling to the *Ein Sof,* G-d's Essence and realize that He is the True Being, their own being is subsumed in His light and does not feel itself as an independent entity. Hence, they do not seek to impart influence to others.

In that source, the Rebbe Maharash offers a different explanation of the *sefiros* of *Tohu* and the reason for their *keilim* having broken than that which is generally given. In many sources (see *Likkutei Torah,Vayikra*, p. 37d, *et al.*), it is explained that because the world of *Tohu* is characterized by powerful lights and *keilim* that are not substantial, the lights shine in a chaotic, unrestrained manner. The *sefiros* could not interrelate with each other and ultimately, the lack of balance that resulted led to the shattering of the *keilim*. In this *maamar,* the Rebbe *Maharash* explains that the shattering of the *keilim* of *Tohu* resulted from the awesome *bittul* with which the lights of *Tohu* clung to their source. As such, they could not bear maintaining existence that was in any way separate from G-d. Therefore, their existence ceased, resulting in their being shattered. **See also *Toras Chayim, Bereishis,* p. 26b; *Or HaTorah*, *Bamidbar,* Vol. 1, p. 254; *Toras Shalom,* p. 71, *et al.***

63. *Mah,* מ"ה, equivalent to 45, is the numerical equivalent of one of the *miluim* of G-d's name *Havayah*. To explain: *Milui* refers to a system used in Torah numerology whereby every letter is spelled out, and the numerical values of these spellings are also included in the calculation. To illustrate: *Havayah* is spelled י-ה-ו-ה. The first letter, *yud,* is spelled *yud-vav-dalet*. Thus, the numerical value of the *milui* of *yud* is 20.

Now the letters of the name *Havayah* – *Yud-Hei-Vav-Hei* – can be spelled in several ways. Forty-five is the *milui* of *Havayah* when these letters are spelled יוד הא ואו הא.

64. The "image of man on the throne" in the vision of Yechezkel (*Yechezkel* 1:26).

has the same numerical value as מ"ה: 45. The fact that **two concepts have the identical numerical value** indicates that they share a thematic connection.[65] However, just as their numerical value is not immediately apparent, so too is their thematic connection somewhat obscured. **For this reason, man's connection with the *bittul* of *Mah* is not immediately apparent.** In contrast, the word *beheimah*, בהמה, **בה מ"ה, contains the letters מ"ה** in an openly visible way **because in the realm of *Tohu,* the essence of מ"ה – the ultimate *bittul*** to G-d's Essence, **the *Yesh HaAmiti,* the True Being – is revealed.**

To focus on the inner truth **implied:** On one hand, **every concept is to be understood in a simple, straightforward manner, and** as such, **the word *beheimah* refers to animals** as they exist **on this material plane. Accordingly, it is clear that the concept of בה מ"ה, "*Mah* is** manifest **in it," expresses itself not only in the realm of *Tohu* but in animals on this physical plane, as well.** (As a result, **as mentioned before, the nature of submissiveness and *bittul* is evident among animals due to their source in the world of *Tohu.***)

Conversely, since the Hebrew word for **world, *olam* (עולם), is characterized by concealment (*he'elem,* העלם),**[66] **this truth – that the *bittul* that animals manifest is sourced in the *bittul* expressed in the realm of *Tohu* – is also obscured. Indeed, this concealment is expressed to such a great extent that created beings sourced in the realm of *Tohu* are able to exhibit powerful opposition to man – *adam* (אדם) – a term that refers to the Jewish people,**[67] who were given that name because they **אדמה לעליון, "resemble the One above."**[27]

For this reason, i.e., to offset the concealment that

וָואס אִיז בְּלוֹיז בְּגִימַטְרִיָּא מַ"ה, וַוײַל אִין עוֹלַם הַתֹּהוּ אִיז דֶער בִּיטוּל (מַ"ה) צוּ יֵשׁ הָאֲמִתִּי בְּגִלּוּי (נִיט נָאר אִין אַן אוֹפֶן פוּן "גִימַטְרִיָּא"[מד]), סְ'אִיז "בָּהּ מַ"ה", "מַ"ה בְּעֶצֶם".

וְיֵשׁ לוֹמַר, אַז דֶער עִנְיָן אִין דֶעם אִיז: סְ'אִיז דָאךְ אֵין עִנְיָן יוֹצֵא מִידֵי פְשׁוּטוֹ, אוּן בִּפַשְׁטוּת אִיז "בְּהֵמָה" דֶער שֵׁם הַמִּין פוּן דִי בַּעֲלֵי חַיִּים דָא לְמַטָּה. דֶערְפוּן אִיז מוּבָן, אַז דֶער עִנְיָן פוּן "בָּהּ מַ"ה" אִיז פַאראַן נִיט נָאר אִין עוֹלַם הַתֹּהוּ, נָאר אוֹיךְ אִין דֶער בְּהֵמָה לְמַטָּה (אוּן ווִי גֶעבְּרַאכְט פְרִיעֶר, אַז דַוְקָא אִין בְּהֵמוֹת אִיז דָא דִי טֶבַע הַהַכְנָעָה וְהַבִּיטוּל, מִצַּד זֵייעֶר שׁוֹרֶשׁ אִין עוֹלַם הַתֹּהוּ).

ווִיבַּאלְד אָבֶּער אַז "עוֹלָם" אִיז (פוּן לְשׁוֹן) הֶעְלֵם וְהֶסְתֵּר[מה], אִיז אוֹיךְ דֶער עִנְיָן - אַז דֶער בִּיטוּל פוּן בְּהֵמוֹת נֶעמְט זִיךְ פוּנֶעם בִּיטוּל בְּשָׁרְשׁוֹ אִין עוֹלַם הַתֹּהוּ - בְּהֶעְלֵם וְהֶסְתֵּר; בִּיז עֶס קֶען זַײַן, אַז אֶט דִי נִבְרָאִים גוּפָא וָואס נֶעמֶען זִיךְ פוּן עוֹלַם הַתֹּהוּ זָאלְן גָאר אַרוֹיסְווַײַזְן אַ תְּנוּעָה פוּן תּוֹקֶף וְהִתְנַגְּדוּת קֶעגְן דֶעם "אָדָם", וָואס "אַתֶּם קְרוּיִין אָדָם"[מו], "אֶדַּמֶה לְעֶלְיוֹן"[מז].

אוּן דֶערְפַאר אִיז דֶער

65. See *Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah,* the end of ch. 7. See also p. 21, above.

66. ***Likkutei Torah, Bamidbar,* p. 37d; *Sefer HaMaamarim 5700,* p. 160ff.** As a result of *sheviras hakeilim,* the light of *Tohus* invested in these beings exists in a fallen state and its positive power is obscured.

characterizes this physical world, **the Rebbe Maharash explains in a *maamar* of *Chassidus* (which is the revelation of the inner dimension of the Torah in this material world) that the overwhelming *bittul* of the world of *Tohu* is associated with the name *beheimah.*** By delivering that *maamar*, **he drew down the inner truth of the name *beheimah* into the animals on the physical plane and revealed that their trait of *bittul* is in truth** a manifestation of **the *bittul* of their source to** G-d's Essence, **the True Being,**[68] expressing how **בה מ"ה**, "***Mah* is** manifest **in it.**"

Since the power of their source also derives from the awesome *bittul* which that source **feels to** G-d's Essence, **the True Being, it is not possible that** the animals or any other entities that derive from *Tohu* **will oppose man,** i.e., the Jewish people, who are called man, and prevent him from carrying out his mission.[69] **On the contrary, the world will stand in utter *bittul* and serve the Jews,** enabling them **to transform it into an everlasting dwelling for G-d's Essence.**

רֶבִּי מַהֲרַ"ש מְפָרֵט אִין אַ מַאֲמַר חֲסִידוּת (דֶער גִּילּוּי פוּן פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה דָא לְמַטָּה), אַז דֶער עוֹצֶם הַבִּיטוּל פוּן עוֹלַם הַתֹּהוּ אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיטְן שֵׁם בְּהֵמָה, וָואס דוּרְךְ דֶעם אִיז עֶר מַמְשִׁיךְ אוּן מְגַלֶּה דִי פְּנִימִיּוּת פוּן אָט דֶעם שֵׁם אִין דֶער בְּהֵמָה שֶׁלְּמַטָּה, אַז אִיר טֶבַע הַבִּיטוּל אִיז (בִּפְנִימִיּוּת) דֶער בִּיטוּל (פוּן אִיר שׁוֹרֶשׁ) צוּם יֵשׁ הָאֲמִתִּי[סח] - "בָּ"הּ מַ"ה";

אוּן ווִיבַּאלְד אַז אוֹיךְ דֶער תּוֹקֶף פוּן זַיְין שׁוֹרֶשׁ נֶעמְט זִיךְ פוּן זַיְין עוֹצֶם הַבִּיטוּל צוּם יֵשׁ הָאֲמִתִּי, אִיז נִיט שַׁיָּיךְ אַז דָאס זָאל זַיְין חַס וְשָׁלוֹם אַן אֱמֶת'עֶר מְנַגֵּד צוּם "אָדָם", "אַתֶּם קְרוּיִין אָדָם", וְאַדְּרַבָּה, וועֶלְט שְׁטֵייט בְּתַכְלִית הַבִּיטוּל צוּ מְשַׁמֵּשׁ זַיְין אִידְן, בִּיז זִי וועֶרְט אַ דִּירַת קֶבַע לוֹ יִתְבָּרֵךְ - צוּ מַהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

(משיחת יום שמח"ת תשל"ב)

---

67. *Yevamos* 61a.

68. As is well known (see *Biurei HaZohar,* p. 43c ff., *Sefer HaMaamarim 5661,* p. 191ff.), the existence of a sense of ***yesh,* self-awareness, within the created beings has its source in** G-d's Essence, **the *Yesh HaAmiti.***

69. The main text is emphasizing that the material nature of entities in this world that derives from the realm of *Tohu* is characterized by two tendencies at variance with each other:

a) The realm of *Tohu* feels an overwhelming *bittul* that binds it with its source, G-d's Essence.

b) Because G-d's Essence is the *Yesh HaAmiti,* True Existence, and the realm of *Tohu* is bound with it, a sense of *yeshus*, self, exists within the entities that derive from the realm of *Tohu*, particularly, as they exist in a fallen state.

With this teaching, the Rebbe *Maharash* highlighted the objective of – and empowered – man's Divine service, enabling him to harness the full force of the source of *Tohu* (its *yeshus*) by bringing its inherent *bittul* to the surface, combining both thrusts to make a dwelling for G-d in this material realm.

א) ב"ר פי"ז, ד. ושם נסמן.

ב) בהקדמה בית המקדש (יד, א). וראה רמב"ן ובחיי פרשתנו ב, יט. לקו"ת בהר מא, ג. נשא ד"ה כה תברכו וביאורו (כו, ב. כז, א). אור התורה בראשית תקמב, א. סה"מ קונטרסים ח"ב תל, א־ב. ועוד.

ג) ד, סע"ב ואילך.

ד) פרשתנו ב, יט.

ד*) ובפרט על פי המבואר בכמה מקומות שעל ידי הבנה והשגה מתאחד ומתייחד השכל והמושכל והמשכיל (מורה נבוכים ח"א פס"ח. תניא פ"ה. ועוד).

ה) תניא רפל"ט.

ו) ראה פי' מהרז"ו לב"ר שם.

ז) פרשתנו שם, טו.

ח) לקו"ת שיר השירים ריש ד"ה כי כאשר. ובכמה מקומות.

ט) בהבא לקמן (וכן הקושיא בסעיף שלפנ"ז) - ראה לקו"ת נשא שם. לקו"ש ח"ד ע' 1247.

י) ב"ר פ"י, ו. וראה זח"א רנא, א. מורה נבוכים ח"ב פ"י.

יא) ראה בכל זה - אגה"ק סי' כ'. תו"א ד"ה יביאו לבוש מלכות (צ, ב). אור התורה שמע"צ ע' א'תשפא ואילך. ספר המצוות להצ"צ מצות אחדות ה' פ"ב. שרש מצות התפילה פכ"ה ואילך. ועוד.

יא*) ראה ג"כ צפנת פענח על התורה על הפסוק.

יב) ולהעיר ממה שנתבאר (לקו"ש חי"ט ע' 209 ואילך (ס"ב, ס"ה). נדפס גם בלקוטי ביאורים לתניא (להר"י שי' קארף) ח"ב ע' קלט ואילך) בדיוק אדמו"ר הזקן באגה"ת (פ"ד) "ולכן נקראו המלאכים בשם אלקים כו'", עיי"ש.

יג) פרשתנו שם, כ.

יד) ראה לקו"ת נשא שם (כו, ב. כז, א בשם טעמי המצוות להרח"ו פ' עקב) דענין קריאת שמות הוא בשביל בירור הנבראים והעלאתם לשרשם.

טו) ראה לקו"ת נשא שם (כו, ב): שיבואו לשרש ומקור האותיות כו', עיי"ש.

טז) ובלשון השל"ה: בידיעת התחתונים ידע סוד מרכבות העליונות.

יז) ראה תורה אור בראשית ד, סע"ב. תורת חיים שם כה, ג. ועוד.

יח) בראשית ו, ד. זח"א לז, א. נח, א. ועוד.

יט) ראה ג"כ לקו"ת נשא שם. תורת חיים בא קלט, א. אור התורה בראשית שבהערה ב.

כ) של"ה חלק תורה שבכתב וישב סוף הדרוש צאן יוסף (שא, ב) ובכמה מקומות. עשרה מאמרות מאמר אם כל חי ח"ב פל"ג ועוד.

כא) ב"ר פ"ח, יא. פי"ב, ח. פרש"י בראשית ב, ז.

כב) ראה בכ"ז ס' הערכים־חב"ד ח"א ערך אדם (ע' קכד ואילך. ושם נסמן).

כג) תמיד לב, א.

כד) תניא פמ"ג. לקו"ת נשא שם (כו, ד). ועוד.

כד*) וכידוע החילוק בין רואה את הנולד, או (רק) יודע את הנולד - ועד שאין עד (- שראה) נעשה דיין (ר"ה כו, רע"א).

כה) ראה בארוכה לקו"ש ח"ג ע' 776 ואילך. 887 ואילך. חט"ו ע' 77. ועוד.

כו) תנחומא וארא טו. שמות רבה פי"ב, ג.

כז) וכן לאידך: החיבור לא הי' עם גשם הנברא עצמו (רק בשמו כו'). וב' הענינים תלויים זה בזה, כי מכיון שהמשכה היתה רק משורש הנבראים לכן אין בכוחה להחדיר גשם הנברא - ראה בכ"ז לקו"ש ח"ג שם. ח"ה ע' 88. ועוד.

כח) שער היחוד והאמונה פ"ז בשם הרעיא מהימנא פ' פנחס (רנז, סע"ב).

כט) ראה לקו"ת במדבר טו, רע"ד. לקו"ש ח"ג שם (ע' 890 ואילך).

כט*) שבת פח, סע"ב.

ל) ולהיותו גם הוא נברא - "פעל" המענה שלו שהמלאכים יבינו "ויראו" זה, מה שאין כן מענה הקב"ה, שלכן נאמר למשה שהוא דוקא יחזור להם תשובה (שבת שם).

ועפ"ז גם יתוסף ביאור בזה שדוקא רבה בר נחמני יכול להכריע בקא מיפלגי במתיבתא דרקיע כו' קוב"ה כו' (ב"מ פו, א. לקו"ת תזריע ד"ה קא מפלגי).

לא) תורה אור ל, סע"ב. לקו"ת ויקרא ב, ב. ד"ה וילך איש תרס"ו. ובכמה מקומות.

לב) כמאמר רז"ל (ברכות נד, א במשנה) "בכל לבבך בשני יצריך".

לג) כמאמר רז"ל: נבראו ביום ב' ויש אומרים ביום ה' (ב"ר פ"א, ג).

לד) תניא רפ"ב.

לה) ראה תורה אור (סז, רע"ב) לקו"ת (מטות פו, ד), דעל ידי התורה עושה שלום בפמליא של מטה (סנהדרין צט, ב), בין נפש האלקית ונפש הבהמית.

לה*) גם מלשון "גוזר ים סוף" (תהלים קלו, יג).

לו) ראה תנחומא פקודי ג (בתחילתו). תקוני זהר תקון ס"ט בתחילתו (צ, א). ועיין גם כן אבות דרבי נתן פל"א. ועוד.

לז) וראה כתר שם טוב סוף סימן קצד.

לח) ראה גם לקו"ש חי"ב ע' 73.

לט) ראה בארוכה תורה אור סה, ד ואילך. לקו"ת צו (יג, ב ואילך). אמור ביאור לד"ה והניף הכהן. ובכמה מקומות.

מ) לקו"ת אמור ד"ה והניף הכהן פ"א. סידור רמב, א. תורת חיים וישלח ד"ה וישלח פ"ג. ועוד.

מא) ישעי' יא, ו.

מב) המשך ר"ה תרל"ב (מאה שנה מזמן אמירת השיחה).

מג) "כי איידי דטריד בבחי' אין סוף העצמי לא פליט להיות בבחינת השפעה כו'". וראה גם כן תורת חיים בראשית כו, ריש ע"ב. אור התורה נשא ע' רנד. תורת שלום ע' 71. ועוד.

מד) ראה שער היחוד והאמונה ספ"ז (פד, ב).

מה) לקו"ת שלח לז, ד. ריש ד"ה על ג' דברים ה'ש"ת.

מו) יבמות סא, רע"א.

מז) נסמן לעיל הערה כ.

מח) ולהעיר מהידוע דיש הנברא מציאותו מיש האמיתי דוקא - ראה ביאורי הזהר בשלח מג, ג ואילך. ד"ה ולקחתם לכם תרס"א.

SICHOS IN ENGLISH